

Αξίως προσέλθετε – Κυριακή ΙΑ΄ Λουκά.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

**« Άνθρωπός τις εποίησε δείπνον μέγα
και εκάλεσε πολλούς » (Λουκ. 14:16).**

Ευαγγελικά αναγνώσματα.

Μεγάλη του Κυρίου η αγάπη. Δεν περιμένει μόνος να Τον πλησιάσει ο άνθρωπος. Δε μνησικακεί όταν Τον περιφρονούμε με την απόκρουση του θελήματός Του. Αυτός επανέρχεται. Μας προσεγγίζει πρώτος. Μας καλεί. Αντιπαρέρχεται και συγχωρεί την αγνωμοσύνη μας. Ένα επιδιώκει: τη σωτηρία των ψυχών μας, τη λύτρωση από τα δεσμά της αμαρτίας. Επιθυμεί να μας χαρίσει τα αγαθά Του τα υλικά και τις πνευματικές απολαύσεις. Επιζητεί την ένωσή μας μαζί Του. Συγκαταβαίνει στις αδυναμίες μας. Θεραπεύει τα ασθενήματά μας. Αναπληρώνει τις ελλείψεις μας.

Της ζωής τη χαρά για μας την έχει ετοιμάσει. Τις ουράνιες απολαύσεις και τη μακαριότητα την άπειρη για μας τα προορίζει. Και μας καλεί να τα απολαύσουμε. Να γευτούμε τα αγαθά της παρουσίας Του. Της προσεγγίσεως στο θρόνο Του. Τα πάντα για μας τα έχει ετοιμάσει. Και περιμένει. Περιμένει να ξεκινήσουμε εμείς. Να κάνουμε το πρώτο βήμα. Να δείξουμε της καρδιάς μας τη διάθεση. Μας δέχεται τότε με χαρά. Σκύβει και μας

οδηγεί να πραγματώσουμε ό,τι είναι επιθυμία μας. Θέτει τη δύναμη και τη χάρη Του στη διάθεσή μας.

Μια και μοναδική είναι η προϋπόθεση για να πλημμυρίσει με την αγάπη Του την ύπαρξή μας: η ανεπιφύλακτη αποδοχή αυτής Του της προσφοράς. Ο πόθος να Τον δεχτούμε στην ψυχή μας. Η πίστη στο λόγο Του. Η εμπιστοσύνη στη στοργή Του. Η βεβαιότητά μας πως Αυτός είναι η αλήθεια. Η διάθεση να υποταγούμε χωρίς υστεροβουλία στο θέλημά Του. Κι αν σε μια στιγμή λυγίσουμε και παραβούμε τις εντολές Του, αν παραστρατήσουμε από το δρόμο Του, αρκεί να μετανοήσουμε ειλικρινά. Αρκεί να ομολογήσουμε το σφάλμα μας και να επιδιώξουμε πάλι να Τον πλησιάσουμε. Αυτή την κίνηση της ψυχής μας περιμένει ο Κύριος για να μας χαρίσει τα πάντα.

Το πρόβλημα για μας είναι αν έχουμε αυτή τη διάθεση. Αν πιστεύουμε σ' Αυτόν και την αγάπη Του. Αν μετανοιώσουμε για τα παρασρατήματα και τα λάθη μας. Εφόσον υπολογίζουμε σωστά και δίνουμε τη σημασία που αρμόζει στο Χριστό και το θέλημά Του, θ' ανταποκριθούμε στο σωτήριο κάλεσμά Του. Θα γευτούμε και των δωρεών Του την απόλαυση. Όχι τυπικά και με επιπολαιότητα. Με συναίσθηση βαθιά της θέσεώς μας απέναντι στο Θεό. Με συναίσθηση της βαρύτητας της ενοχής μας για την παρακοή στο θέλημά Του. Με συναίσθηση ακόμη της ανάγκης να συμφιλιωθούμε μαζί Του και να εξαρτήσουμε απ' Αυτόν τη ζωή μας. Όχι από φόβο. Ούτε από υπολογισμό και σκοπιμότητα. Από ευγνωμοσύνη για τη θυσία Του. Από αγάπη και υποχρέωση προς στην απεραντοσύνη του ελέους Του. Με γνώμονα τη σωστή εκτίμηση του πραγματικού μας συμφέροντος. Αυθόρμητα. Ολόψυχα. Αβίαστα. Με πίστη και εγκατάλειψη στη σοφία και την αγάπη Του.

Τότε θα έχει για τον καθένα μας νόημα και περιεχόμενο το πλησίασμα στο Ποτήριο της ζωής. Πάντοτε. Μα προπαντός αυτές τις μέρες που πλησιάζουν Χριστούγεννα. Είναι απαραίτητο να ελέγξουμε τις διαθέσεις μας και να εξαγνίσουμε τα ελατήριά μας. Να αποτινάξουμε τη σκουριά της συνήθειας. Δεν έχει καμιά αξία να προσερχόμαστε στη Θεία Κοινωνία, γιατί έτσι το βρήκαμε. Για το καλό. Γιατί έτσι μας συνήθισαν. Κατεβάζουμε τη Μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων στο επίπεδο μιας ακόμη τυπικής συνήθειας και προετοιμασίας για τα Χριστούγεννα.

Να πλησιάζουμε με συναίσθηση και συντριβή το Άγιο Ποτήριο. Με τάξη και ευσεβή διάθεση να προσεγγίζουμε στην Ωραία Πύλη. Με τη συναίσθηση της αμαρτωλότητάς μας. Με μετάνοια πραγματική που θα κάνει να στρέφουμε τα βλέμματα στις ψυχές μας τα βάθη. Να επιζητούμε το έλεος του Θεού. Χωρίς φαρισαϊσμό και υποκρισία.

Απαραίτητο να έχουμε με ειλικρίνεια προηγουμένως μετανοήσει. Να έχουμε πλησιάσει στο εξομολογητήριο για να ομολογήσουμε τα σφάλματα και αμαρτήματά μας. Να έχουμε συντριβεί και ταπεινωθεί προηγουμένως για τα λάθη μας.

Αν είναι αυτή μας η αυτοεξέταση και μετάνοια ειλικρινής και συνεπής, δε διστάζουμε ν' ατενίσουμε προς τον Ουρανό και το Θρόνο του Θεού. Θα έχουμε νιώσει την τιμή που μας γίνεται να συμμετέχουμε στο Μυστικό, στο Ουράνιο Δείπνο του Κυρίου. Κάτω από το βάρος αυτής της συντριβής και την αίσθηση της τιμής που μας προσγίνεται με το κάλεσμα του Βασιλέως Χριστού, θα ακτινοβολούμε την ευλάβεια και την πίστη μας. Θα συνεργούμε να πλησιάσουν τον Κύριο και οι άλλοι περισσότερο συνειδητά και με συνέπεια.

Αυτή μας η ειλικρινής και ανυπόκριτη στάση θα γίνει έμπρακτο κάλεσμα στο Ουράνιο Δείπνο και για εκείνους που στέκουν μακριά από τη Θεία Ευχαριστία και το Ναό του Θεού. Θα αντιληφθούν μόνοι τους πως οι προφάσεις που προβάλλουν για να αιτιολογήσουν την άρνησή τους είναι αδικαιολόγητες. Απλώς δείχνουν την υποτιμητική θέση που κρατούν για το Χριστό στην καρδιά τους.

Χωρίς αστήρικτες προφάσεις λοιπόν, αδερφοί μου. Χωρίς δισταγμό. Αν μας συνέχει ο φόβος της παρακοής στο θείο θέλημα, ας πλησιάσουμε στο εξομολογητήριο για να αποθέσουμε των αμαρτιών μας το βάρος. Δικαιωμένοι τότε και ανάλαφροι, με αίσθημα ευγνωμοσύνης προς τον Κύριο έντονο, ας πλησιάσουμε το Βασιλικό Μυστικό Δείπνο. Ο Κύριος περιμένει. Μας περιμένει όλους ανεξαιρέτως. Κι εμένα κι εσένα, αδερφέ μου.

Η αγκάλη Του είναι ανοιχτή. Το κάλεσμα γενικό. Μην αδιαφορήσουμε. Δική μας η τιμή. Δικό μας και το κέρδος. Κοντά στο Χριστό, ενωμένοι

μαζί Του, θα γευτούμε την αγαλλίαση και την ευφροσύνη της παρουσίας Του. Θα οπλιστούμε με το θάρρος και τη δύναμη να βαδίσουμε σταθερά και καρποφόρα, αποτελεσματικά, το δρόμο της ηθικής προόδου, της πίστεως της αγάπης. Λυτρωμένοι, θα οδηγηθούμε στα μονοπάτια της χάριτος. Μακριά από το άγχος της αμαρτίας. Στη χαρά της δημιουργίας, της οικοδομής, του αγώνος για την ηθική τελειότητα. Για την ολοκληρωμένη απόλαυση της αγάπης του Κυρίου.

**Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας,
«Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Α'.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>